

Et globalt bedrag? 11. september i kritisk lys

”Did you go crazy or did you report on that day, on that day, they wounded New Nork”

(L. Cohen, That Day)

Emil André Røyrvik

Fire fly kapres. Verdens desidert mest avanserte luftforsvar løfter ikke en finger. To fly krasjer i tvillingtårnene. Spektakulære TV-bilder. Ett smeller i Pentagon. Verdens best bevoktede sted. Ett i ødemarka i Pennsylvania. Tre, ikke to, skyskrapere raser sammen. Pulveriserte. Utenom kontrollert nedrivning er det første gang i verdenshistorien at stålkonstruerte skyskrapere kolliderer totalt. En ”War on Terror” uten ende lanseres. Er det hele et velregissert bedrag?

Det har gått fem år siden angrepene på World Trade Center i New York og på Pentagon i Washington D.C. Et angrep som direkte førte til en ny linje i forsvars og utenrikspolitikken, de ikke avsluttede krigene i Afghanistan og Irak, til kraftige innskrenkninger i amerikaneres liberale rettigheter blant annet gjennom ”The Patriot Act” og til en global, evigvarende ”war on terror” som angår oss alle. Bare i Irak er over 100 000 drept i krigen, over halvparten er kvinner og barn. Etter stort press fra de omkomne etter 911¹ sine familier og talsmenn, fra forskere og andre uavhengige grupper og enkeltindivider har myndighetene i USA i løpet av disse årene utgitt tre offisielle rapporter om 911. Likevel står fortsatt helt sentrale spørsmål om hva som skjedde ubesvart. I takt med myndighetenes hemmelighold av bevismateriale og uvillighet til å igangsette

uavhengige granskinger har det vokst frem en stor kritisk bevegelse² som fremlegger betydelig dokumentasjon som stiller fundamentale spørsmål ved og tilsynelatende underminerer store deler av den ”offisielle versjonen”³. Storparten av kritikken impliserer på ulikt vis amerikanske myndigheter i angrepene.

Den offisielle versjonen går i korthet ut på at Amerika ble angrepet på grunn av sin godhet og sine friheter av fanatiske arabiske muslimer som hater Amerikas demokratiske verdier. Fire passasjerfly som tok av fra tre ulike flyplasser i USA ble kapret av grupper på fire og fem arabiske menn, bevæpnet med boksåpnere og flybestikk, og deretter bevisst styrtet tre av flyene i henholdsvis tvillingtårnene og i Pentagon. Det fjerde styrtet i ødemarka fordi passasjerene overmannet kaprerne. På grunn av skader påført av flyenes anslag og varme fra brannene raste tvillingtårnene sammen i ruiner klokka 09:59 og 10:28. Senere på ettermiddagen, klokka 17:20, raser det 47 etasjers høye stålkonstruerte WTC 7 også sammen. Det ble ikke truffet av noe fly, og bare rammet av små branner er dette byggets besynderlige kollaps ikke nevnt i den offisielle 9/11 rapporten. Pentagon rammes bare i den delen av bygget som var under restaurering. I løpet av tre dager har FBI listen over alle kaprerne, og selv om alle omkom i angrepet er det opplagt at Osama bin Laden står bak og styrer det hele fra hulene i Afghanistan. Angrepene tolkes av presidenten som ”an act of war” og gjengjeldelse mot Taliban-styret som huser bin Laden iverksettes.

Artikkelen går gjennom hovedelementene ved angrepet 11. september, og vurderer den offisielle versjonen opp mot alle spørsmålene som blir stilt av den kritiske bevegelsen. Artikkelen har ikke som mål å vise hva som *egentlig* skjedde, men argumenterer for at de ubesvarte spørsmålene er så mange og vektige, og at materialet som legges frem av uoffisielle kilder er så godt dokumentert

og av en så dramatisk karakter at norske myndigheter er forpliktet til å gå i spissen for et internasjonalt krav om en ny gransking, som er uavhengig, helst internasjonal og som er utstyrt med et åpent mandat til å undersøke alle sider og alle mulige årsaksforhold ved angrepet.

En konspirasjon om konspirasjoner

Media i USA har vært svært tilbakeholdne med å rapportere fra den kritiske bevegelsen, annet enn små drypp i termer av ”conspiracy theories”, med den opplagte underteksten at dette er tøv og oppspinn. Norsk presse har lagt seg på samme linje, og de få avisartiklene som den siste tiden har referert til den kritiske bevegelsen har vært formidlet i en retorikk om ”ville konspirasjonsteorier”. Et hederlig unntak er det norske *Le Monde Diplomatique*⁴. Jeg kommer tilbake til problemet med en passiv presse, men vil her slå fast at denne måten å bruke stempellet ”konspirasjonsteorier” på alle alternative perspektiver er både kunnskapsløst, misvisende og dypt trofast mot makten. Konspirasjoner av stort og smått format er uomtvistelige historiske faktum. Ikke minst i USA. Også på høyeste politiske hold. Om det nå er Watergate eller Iran-Contras. Ekseplene er uttallige. Det er en utbredt oppfatning at nasjonalsosialistene i 1933 selv tente på Riksdagsbygningen i Berlin, for å etablere nazi-diktaturet med vide fullmakter til forfølgelse av motstandere. Alle konspirasjonene og masse mordene på egen befolkning i Stalins Russland og Maos Kina er godt dokumentert. At USA også bruker svindel og bedrag for å starte kriger er godt belagt. Kjente eksempler er den mexikansk-amerikanske krigen med den usanne påstanden at Mexico hadde ”shed American blood on the American soil,” den spansk-amerikanske krigen med svindelen "Remember the Maine", krigen på Fillipinene, med den falske anklagen om at Fillipinerne skjøt først, og selvfølgelig krigen i Vietnam, med svindelen i Tonkin-bukta⁵. Bush-administrasjonen er blitt karakterisert som ”the post-truth presidency”⁶.

Det er fullstendig feilaktig å dele inn verden i dem som tror på og dem som ikke tror på konspirasjoner og konspirasjonsteorier. Den offisielle versjonen av hva som skjedde 11. september er naturligvis også en spektakulær, og for kritikerne helt usannsynlig, konspirasjonsteori som det er ført usedvanlig lite bevis for. Både når det gjelder offisielle og uoffisielle konspirasjonsteorier gjelder det å dekomponere og sortere mellom troverdige og ikke-troverdige forklaringer, perspektiver, teorier og modeller. Det er selvfølgelig en klassisk logisk brist å hevde at fordi noen tror at tvillingtårnene kollapset på grunn av eksplosiver (en uoffisiell konspirasjonsteori) så må de samtidig også tro på påstandene om at det *ikke* var fly som styrtet i tårnene i det hele tatt, eller at ingen jøder omkom i angrepet (også uoffisielle, men helt marginale konspirasjonsteorier). For å kritisere den offisielle versjonen trenger man overhodet ikke samtidig å mene at det var jødene som stod bak. For oss alle dreier det seg altså om hvilke konspirasjoner man velger å tro på og hvilke man avviser. Å avvise alle konspirasjonsteorier, for eksempel for å sikre seg mot maktens og akademias svimerke om at man er en uintelligent og håpløst naiv person med astralsteiner i vinduskarmen som håper på besøk av små grønne menn, er å avvise store deler av virkeligheten. Og for slike tilstander fins det naturligvis diagnoser og medisineringsregimer som er atskillig verre enn det forutsigbare stempelet ”konspirasjonsteoretiker”.

Overmenneskelig geniale hulemenn

Fra å bli tatt grundig med buksene nede 11. september, viste amerikansk etterforskning raskt muskler og allerede etter tre dager hadde FBI navnene på mange av flykaprerne og 27. september publiserte de navn og bilde og enkelte personalia til alle de 19 kaprerne. Ikke minst ble de hjulpet av at de fant passet til Satam Al Suqami flere kvartal fra ”ground zero”. Det kom uskadd fra de fatale hendelsene som ellers pulveriserte nærmest alt ikke-metallisk materiale i WTC. Til denne

dag er dette det eneste som står på FBI sine web-sider om angrepet. Navn, bilder og personalia på de 19 kaprerne⁷. Ingen av navnene sto på flyenes passasjerlister. Dette er besynderlig i seg selv, at ikke den største kriminalsaken i moderne amerikansk historie er funnet verdig mer informasjon til offentligheten fra etterforskningsbyrået. Graverende blir det når vi vet at allerede før pressemeldingen den 27. september var identiteten til mange av kaprerne høyst tvilsom. Fra 21. september rapporterer et uttall hovedstrøms medier⁸, blant annet BBC, The Guardian og LA Times, at flere av de identifiserte kaprerne fortsatt er i live. Seks av dem er iallfall meldt å være sprell levende, kanskje flere. FBI direktør Robert Mueller har måttet innrømme at det kanskje er snakk om tyveri av identiteter, slik blant annet CNN rapporterte 21. september⁹. I ettertid har saken dødd hen og FBI sier at de alltid har identifisert de riktige terroristene¹⁰.

Dette åpner naturlig nok for flere kritiske spørsmål. Først, hvordan kan FBI fortsette å henge ut levende mennesker de selv har innrømmet trolig er uskyldige på sine hjemmesider, i samtids mest omtalte kriminalsak? Hvorfor endrer de ikke sidene? Og hvordan kunne de i det hele tatt i første omgang identifisere disse passasjerne som terroristene, hvis de hadde stjålne identiteter? De samme 19 navnene med bilde på de påståtte gjerningsmennene gjengis også i den offisielle ”The 9/11 Commission Report”¹¹. Hva er dette for slags grenseløs uansvarlighet og korrupt virksomhet? Videre må man spørre seg hvorfor bin Laden ville stjele identiteter? For å skjule sporene kanskje? Men ville det ikke da være lurere (og noe som mer ville passet et ”terroristgeni”) å stjele andre enn saudiarabiske identiteter som peker tilbake på deg selv?

Ikke minst blir det absurd når vi ser det i lys av selve tusenkroners-spørsmålet. Det finnes én videofilm hvor Osama bin Laden tar ”æren” for angrepet, og i denne private filmen roser han noen av de selvsamme ”levende” 19 kaprerne som FBI og 9/11-Kommisjonen har pekt ut.

Hvorfor skulle bin Laden i en privat video hylle ikke-involverte, levende mennesker for angrepet¹²? Logisk blir det først hvis vi tar kritikerne av denne tilståelses-videoen på alvor. Det er ikke bin Laden vi ser på videoen i det hele tatt. Hvis vi sammenligner bildene og videoene av den vi med sikkerhet vet er bin Laden med den omstridte videoen ser vi tydelig at han må ha gjennomført omfattende plastisk kirurgi for å kunne endre utseende så mye¹³. Saken fikk mye publisitet i tyske media, men ble aldri tatt opp i noen bredde verken i USA eller Norge.

Bevisene som ble borte

Men la oss nå for argumentasjonens skyld late som, i likhet med FBI og den offisielle 9/11 rapporten, at det var 19 Saudi-Arabiske kaprere som gjennomførte udådene under ledelse av Osama bin Laden og hans undersåtter fra hulene i Afghanistan. Hvordan klarte de det? Av amerikanske myndigheter og media ble angrepene raskt referert til som så geniale (i sin ondskap) og overraskende at ingen andre i hele verden generelt, og i det amerikanske forsvaret spesielt, kunne tenkt ut en så slø plan. Fordi angrepene var tenkt ut og gjennomført av en slik høyerestående intelligens har heller ingen offisielle aktører i USA måttet stå til ansvar for det som skjedde. Ingen hoder har rullet, ingen har fått sparken eller refs for svikt i tjenesten. Men var angrepene så geniale og utenkbare i utgangspunktet? Selvfølgelig ikke. De var så estetisk spektakulære (flyene som smalt i tvillingtårnene, som senere falt og ble pulverisert) at bildene ble vist om og om igjen. Men det var også alt. Kapring av fly er kanskje den mest velkjente av alle terroristaktiviteter. Og tårnene var konstruert for å tåle av fly i samme størrelse som de som ble brukt 11. september¹⁴. Kapring av fly for å styrte dem i amerikanske mål er en av de mest forutsigbare måtene å utføre terror-aksjoner på. Derfor har det også vært gjennomført et uttall militære øvelser med tanke på at noe slikt skulle skje¹⁵. Til alt overmål viser det seg at det amerikanske luftforsvaret gjennomførte flere øvelser akkurat 11. september, og i dagene før, som

simulerte en aksjon av den typen som faktisk skjedde!¹⁶ Blant annet ble det ”satte inn” fly på radarskjermene til luftfartsovervåkingen. La oss slå det fast; utover den visuelle dramatikken og konsekvensene det fikk med tårnene som ble pulverisert, var angrepet en helt og holdent forutsigbar operasjon.

Vi må i denne sammenhengen nevne at det amerikanske forsvaret er verdens desidert mest avanserte, med budsjetter nærmest hinsides vår fatteevne. I 2001 var forsvarsbudsjettet 292 milliarder dollar, i 2006 er det 426 milliarder dollar. Bare luftforsvaret har hatt et budsjett fra 80 til 120 milliarder dollar per år i disse årene¹⁷. Var forsvarsdepartementet et land eller en bedrift ville det blitt rangert som den trettende største økonomiske enhet i verden. For ordens skyld, Norge er på 57 plass¹⁸. Det amerikanske forsvarsbudsjettet er omlag fire ganger så stort som det norske statsbudsjettet, og svir av i underkant av to oljefond i året. Budsjettene til de hemmelige tjenestene er unntatt offentligheten. Spørsmålet er altså hvordan dette svimlende militære apparatet kunne svikte i alle ledd og la seg rundlure av en gjeng ”muslimske barbarer”. Og det attpåtil uten at noen gjorde grove tjenestefeil.

Hvilke bevis har så myndighetene? Dette blir et litt misvisende spørsmål, fordi bevisene stort sett enten er ødelagt eller hemmeligholdt. Det lille som er frigitt av beviser er relativt enkelt oppsummert. I mars 2002 ble fem rammer fra en film fra et overvåkningskamera utenfor Pentagon ”lekket”. Filmen viste kort sagt ingen ting. I mai 2002 kom den første offisielle rapporten fra FEMA (Federal Emergency Management Agency), ”World Trade Centre Building Performance Study”. FEMA hadde tilsynelatende ansvaret for oppryddingen av ”ground zero”, men undersøkelsene FEMA gjorde rundt kollapsen av tårnene hadde mange begrensninger. De manglet blant annet stevningsrett, slik at de ikke engang hadde tilgang til ingeniørtegningene

over tårnene. Slik skjules og forvrenges hvordan tvillingtårnene var konstruert. I et vedlegg fremkommer likevel en analyse av kriminaltekniske bevis relatert til stålkonstruksjoner fra ground zero. Et overraskende (for forfatterne av rapporten) funn er kraftig korrosjon, smelting, og en overflod av svovel i stålet. Det er fremholdt som et mysterium i rapporten, men som kritikere av rapporten sier, kan dette være tekniske indikasjoner på bruk av eksplosiver som årsak til bygningenes fall. Dette er også konsistent med de uttallige vitneutsagn fra brannmenn og medisinsk personell som rapporterte at de hørte kraftige eksplosjoner, publisert som "oral histories" av The New York Times 12. august 2005¹⁹. Graeme MacQueen går detaljert gjennom vitneutsagnene fra New York brannvesen og finner hele 118 vitner som støtter teorien om bruk av eksplosiver, og bare 10 vitner som støtter teorien om sammenrasing uten bruk av eksplosiver²⁰. Før den tid, i november 2002 ble innholdet i et tilbakeholdt opptak fra brannmann Oreo Palmer som kommuniserer fra 78. etasje (altså samme etasje som flyet traff) av det sørlige tårnet frigitt til The New York Times. Han sier blant annet "Ladder 15, we've got two isolated pockets of fire. We should be able to knock it down with two lines"²¹. Utskriftene viser at brannmennene virker å ha en klar plan for å ta ut flammene, ingen tegn til panikk, og New York Times hadde da også denne overskriften på saken 09.11.2002: "Fire Department Tape Reveals no Awareness of Imminent Doom."

I august 2003 kom boken "Behind the scenes: ground zero" hvor brannmenn forteller at de hjalp til med å finne tre av de to flyenes fire "black boxes" (hvert fly er utstyrt med en "flight data recorder" (FDR) og en "cockpit voice recorder" (CVR)). Utenom flight 93, som styrtet i Pennsylvania, benekter myndighetene at noen av black boxene er funnet.

22. juli 2004 publiserte Kean Kommisjonen den ”autoritative” versjonen av hendelsene i rapporten ”The 9/11 Commision report”. Kommisjonen ble først etter voldsomt press fra de omkomnes familier vedtatt sent i 2002, over ett år etter 911²². President Bush forsøkte i det lengste å unngå en gransking fordi de kunne risikere at sensitiv informasjon ble offentliggjort og fordi det ville legge for stort beslag på myndighetspersoner som skulle bruke tiden på ”the war on terror”²³. Rapporten er blitt en bestselger og hyllet av mediene. Rapportens mange ikke dokumenterte påstander, graverende utelatelser, fordreininger og endrede hendelsesforløp, sterkt kritisert av blant annet familiene til de omkomne, peker i retning av hva den kritiske bevegelsen har døpt den: ”The cover-up commision report”. Alle svakheterne er grundig dokumentert i boken ”The 9/11 Commision Report: Omissions and Distortions”²⁴. En intellektuell som Ernest Partridge har kalt rapporten en parodi²⁵. President Bush og visepresident Cheney gikk for eksempel til slutt med på å vitne for kommisjonen under følgende betingelser; at de kunne vitne sammen, at de ikke behøvde å vitne under ed, at vitnemålet ikke ble tatt opp eller transkribert eller gjort offentlig tilgjengelig²⁶.

I juni 2005 publiserer NIST (National Institute of Standards and Technology) ”den endelige” ingeniør-rapporten om tvillingtårnenes og WTC 7 sine kollaps. Lederne av NIST-etterforskningen ble utnevnt direkte av president Bush²⁷. Rapporten svarer ikke på oppgaven, og utelater alle de spektakulære aspektene ved tvillingtårnenes kollaps. Hovedspørsmålet dreier seg om hvordan tre stålkonstruerte skyskrapere, konstruksjoner som aldri tidligere i historien har kollapset grunnet annet enn kontrollert nedrivning (”controlled demolition”), kunne kollapse på samme dag. Rapporten nevner ikke de åpenbare karakteristikkene ved kollapsene; den symmetriske svikten, eksplosiviteten, pulveriseringen, vertikaliteten i fallene (de falt i retning sine egne fotspor), og farten i sammenrasingen (nært fritt falls hastighet)²⁸. Rapporten gir bare en

analyse av hva som skjedde *inntil* det var ”uunngåelig” at tårnene kollapset. Og selv om det står klart i mandatet at NIST-rapporten også skulle dekke kollapsen av WTC 7, er det eneste som nevnes om dette bygget at det kommer i en egen rapport. I en kort kommentar til New York Magazine sier lederen for NIST-kommisjonen, Dr. S. Shyam Sunder; ”We’ve had trouble getting a handle on building No. 7.”, og at de håper å få publisert noe om det i løpet av 2006²⁹.

Etter stort press frigir så Forsvarsdepartementet i mai 2006 filmer fra to overvåkningskameraer ved Pentagon. Disse viser like lite hva som skjedde som de fem enkeltbildene fra filmen som ”lekket ut” i mars 2002. I juli frigis bevismateriale fra saken mot den såkalte ”tjuende kaprerer”, Zacarias Moussaoui. Dette inkluderer passasjerlistene fra de fire flyene. Ingen arabiske navn var å finne på disse. Myndighetene har påstått at kaprernes navn var å finne på flyenes manifest, men disse er unntatt offentligheten.

Det siste bevismateriale som er frigitt, den 11. august 2006 av NTSB (The National Transportation Safety Board), er utskrifter fra kontrollen av flytrafikken med de fire passasjerflyene³⁰. Og det er alt. Dette er naturligvis ekstremt lite. En hendelse av et slikt omfang som 11. september etterlater selvfølgelig en overflod av beviser av mange ulike slag, kriminaltekniske og i form av vitner. Denne potensielt enorme mengden av informasjon virker i denne saken som sagt i stor grad enten å være ødelagt, hemmeligholdt eller forvridd.

En uendelighet av ubesvarte spørsmål

Det er et overveldende uttall av grunner til å betvile den offisielle historien³¹. Og ulike kritiske grupper har ulike grunner til å tvile, avhengig av sine respektive kunnskapsområder. Ingeniørene er kritiske til det vell av usannsynligheter knyttet til sammenrasingen av de tre WTC tårnene, det

finansielle miljøet av sannsynlig innside-handel og krigsutbyttet i etterkant av 11. september, piloter er kritiske til at kaprere som ikke engang kunne fly småfly oppviste flyvekunster i verdensklasse³², militærveteraner er skeptiske til at luftforsvaret plutselig ikke fungerte – i alle ledd. Journalister og uavhengige etterforskere er kritiske til det ekstreme hemmeligholdet knyttet til angrepet og uvilligheten til å sette ned uavhengige granskinger. Offentlige tjenestemenn er kritiske til mangelen på ansvarlighet og etterrettelighet. Listen er enda lenger. La oss først se litt nærmere på sammenrasingen av World Trade Center 1, 2 og ikke minst 7.

Et fall fra fysikken lover?

Den offisielle versjonen av den fysiske kollapsen av tvillingtårnene, selv om det er mange motsigelser og unnlater i FEMA-rapporten, 9/11-rapporten og NIST-rapporten, er oppsummert i den såkalte ”pannekaketeorien”³³. På grunn av flyenes sammenstøt med tvillingtårnene, og brannene forårsaket av flyenes drivstoff, ble bærende konstruksjoner så svekket at etasjene, når konstruksjonene først var svekket, progressivt falt sammen oppå hverandre på grunn av gravitasjonskreftene alene³⁴. Når det gjelder WTC 7, som altså stod i et annet kvartal og aldri ble truffet av noe fly, er som sagt lite nevnt i rapportene.

Det er mange kritiske spørsmål knyttet til disse hendelsene. Og selv om mange skyskraperne har stått i fyr og flamme, også noen har blitt truffet av fly, så er det første gang i verdenshistorien at noen kolliderer totalt utenom kontrollert neddriving. Og denne byggkonstruksjons-katastrofen skjer altså tre ganger samme dag. Hvordan er det fysisk mulig at en slik enorm stålkonstruksjon (i et overdimensjonert design beregnet for å tåle treff fra fly av nesten identisk størrelse som flyene 11. september³⁵) kan falle sammen vertikalt og i nesten fritt falls hastighet, og samtidig nærmest totalt pulveriseres? En pulverisering som skjer i fallet? Kan en ”gravitasjonskollaps” skape

trykkløser som knuser vinduer i bygg omlag 150 meter unna? Merkelig nok er konstruksjonstegningene fra alle tre byggene som kollapset unndratt offentligheten, men fra fotografier og annet materiale vet vi med sikkerhet at tvillingtårnene, i tillegg til et solid stålgerist av bærende bjelker rundt fasadene, hadde en massiv stålkjerne på 44 til 47 enorme vertikale bjelker fra bunn til topp (totalt trolig 287 bærende stålbjelker i hvert av tårnene)³⁶. Som Griffin og andre påpeker, I 9/11-rapporten er dette utrolig nok ikke med, og kjernen beskrives her som å bestå av ”hule stålsjakter”³⁷.

Den offisielle versjonen vil altså at vi skal tro at alle disse massive bærende konstruksjonene sviktet nøyaktig samtidig, i ”impact zonen”, slik at tårnene kunne falle symmetrisk rett ned, ovenfra, i retning sine egne fotspor, at de falt kun med hjelp av gravitasjonens krefter, og altså ikke ble hindret av motstand i alle de underliggende etasjene, slik at raset kunne skje nær fritt falls hastighet. Tårnene raste sammen bare 1-3 sekunder saktere enn fritt falls hastighet. Dette virker som en fysisk umulighet når vi tar i betraktning at etasjene som sviktet i ”impact zone” møter, skal overkomme, og akselerere de 70-90 etasjene med intakte stål og betongkonstruksjoner under seg. Samtidig greide gravitasjonskreftene å brette opp alle stålbjelkene og pulverisere nærmest all betong og annet innbo fullstendig, i enorme røykskyer som ble skapt fra toppen av og ned *før* noe materiale traff bakken, og som vokste mange ganger større enn volumet på byggene selv (og som landet *utenfor*, mye av det langt utenfor, tårnenes egne fotspor).

Tårnene var overkonstruert for å tåle sammenstøt fra fly og enorme branner. Stål smelter ikke eller svekkes fundamentalt av de relativt sett små brannene som fant sted her. Disse brannene var av mye kortere varighet enn andre storbranner som har skadet (men aldri kollapset) skyskraper

tidligere. Det er en myte at det var et branninferno i tårnene. Mesteparten av drivstoffet brant opp i ildkuler i luften utenfor tårnene i løpet av få sekunder. Den enorme mengden av svart røyk fra byggene viser også at dette er branner med relativt sett svak varme. Det er bare å konsultere bildene og filmene³⁸. 18 mennesker skal også ha greid å ta seg ned fra etasjene over ”the impact zone”, etasjene hvor flyet traff i WTC 2, altså *gjennom* det såkalte branninfernoet³⁹. Noen mennesker klarte seg altså, der stålet måtte gi etter. En viktig del av den offisielle forklaringen er at flyenes sammenstøt rev bort brannisolasjonen fra bærebjelkene. Dette blir svært lite troverdig, når brann aldri før har forårsaket kollaps av stålkonstruerte høyhus, med eller uten brannisolasjon⁴⁰.

Ekspløsjoner og menneskerester

Et av de vitenskapelig sett mest forbausende aspektene ved 911 er at det lå glødende metall i flere uker etter 911 i ruinene på ground zero. Det er vanskelig å forklare dette uten å bruke teorien om at det var eksplosiver som detroniserte byggene. Professor i fysikk Steven E. Jones, spesialist på feltet metall-katalysert fusjon, viser dette i detalj, hvordan de tekniske observasjonene sammen med egne eksperimenter og analyser av rester av smeltet metall (som viser seg å være jern) fra ground zero, tyder på at det var eksplosiver av klassen thermite som fikk bygningene til å kollapse⁴¹. Det er nesten helt umulig for hydrokarbon-branner å smelte stål, mens en thermite reaksjon reduserer stålet ved å fjerne oksygen og utløse intens varme, med smeltet jern som sluttprodukt.

Bortsett fra de avrevne stålbjelkene, som raskt ble fjernet fra ”ground zero”, og uten å bli underlagt rigide kriminaltekniske undersøkelser⁴², og sendt til gjenvinning (altså svært alvorlig bevisforspillelse), fantes svært få identifiserbare gjenstander eller folk på ”ground zero”. Av de i

alt 2780 menneskene som omkom er over 1100 ennå ikke identifisert. Seks uker etter angrepet var bare 425 mennesker identifisert⁴³. Omlag 20 000 rester av mennesker ble funnet på og rundt ground zero. Over 6000 av disse var så små at de fikk plass i små testrør. Bare tolv mennesker kunne identifiseres visuelt. Av de 1401 menneskene som er identifisert er 673 basert ene og alene på DNA-analyse. Menneskene i tårnene ble kort sagt revet i fillebiter. Alt ikke-metallisk materiale i angrepet ble transformert til pulver og småbiter. Kan pannekaketeorien forklare dette? Overhodet ikke. Mer sannsynlig ville ikke et flykrasj og brannene hindret positiv identifikasjon av et eneste menneske. Nå ligger menneskerestene på søppelfyllingene med det i sammenhengen mørkt ironiske navnet ”Fresh Kills” på Staten Island i New York. På toppen av en fylling med husholdningsavfall. De etterlatte fortviler selvfølgelig over den makabre behandlingen av ofrene fra myndighetenes side. En søppelfylling egner seg lite som sørgested. I lys av myndighetenes voldsomme utnyttelse av ofrene for tragedien 9/11, kan man bare spekulere i årsakene til denne særdeles lite verdige behandlingen av ofrene og deres etterlatte.⁴⁴ Er gjerningsmennene oppsatt på å kvitte seg med det menneskelige bevis materialet for evig og alltid?

De tekniske funnene nevnt ovenfor, i tillegg til blant annet seismiske observasjoner, den begrensede tekniske analysen av stålet, byggenes svært robuste design og den lave intensiteten i brannene, peker altså i overveldende grad mot at det er eksplosiver som har fått byggene til å desintegre⁴⁵. Prof. Jones beskriver i en akademisk artikkel med fotodokumentasjon 13 gode grunner til å betvile den offisielle versjonen og argumenterer for å få undersøkt ”kontrollert nedrivings-hypotesen” grundigere⁴⁶. Hypotesen basert på tekniske bevis, om at det er eksplosiver som forårsaket de tre tårnenes fall, støttes også tungt av øyenvitneskildringer. Et uttall brannfolk, medisinsk personell og andre tilstedeværende forteller om at de hørte mange eksplosjoner og følte ristninger mens tårnene falt⁴⁷.

Mysteriet WTC 7

Det største mysteriet rundt 911 er kanskje likevel WTC 7. At denne 47 etasjers høye stålkonstruksjonen også kollapset totalt, hele sju timer etter at det andre tvillingtårnet, er fortsatt en gåte. Sammenrasingen skjedde med alle kjente tegn på en kontrollert neddriving. Uten noe fly som traff og bare med små branner. Bygget kollapset fullstendig på 6.5 sekunder. Selv med bare en ”ufullstendig” kollaps og med særdeles urealistisk gunstige premisser for å få bygget til å ”falle fort”, har ikke professor i matematikk Kenneth L. Kuttler i sine utregninger fått bygget til å rase raskere enn 8.3 sekunder⁴⁸. Dette krever naturligvis svar. Det er ikke engang nevnt i 9/11-rapporten, unngått i NIST-rapporten, kommentert så vidt, men uten noen plausibel forklaring i FEMA-rapporten, og nesten ikke nevnt i noe hovedstrøms media. Eierne av WTC, Larry Silverstein er sitert i en PBS dokumentar på å ha sagt følgende om WTC 7:

”I remember getting a call from the, er, fire department commander, telling me that they were not sure they were gonna be able to contain the fire, and I said, "We've had such terrible loss of life, maybe the smartest thing to do is pull it." And they made that decision to pull and we watched the building collapse.⁴⁹”

Mange kritikere sier uttrykket ”pull it” er sjargong for en kontrollert neddriving. Dette er imidlertid lite underbygget. Silverstein har senere sagt at han refererte til å ”pull out” brannfolk i bygget. Men i følge FEMA-rapporten var det ingen brannfolk i bygget på grunn av manglende tilgang på vann⁵⁰. At bygget ble revet kontrollert underbygges også av journalisten Marc

Jacobson i en reportasje i New York Magazine, som var på ground zero før WTC kollapse og snakket med en brannmann:

”Hours later, I sat down beside another, impossibly weary firefighter. Covered with dust, he was drinking a bottle of Poland Spring water. Half his squad was missing. They’d gone into the South Tower and never come out. Then, almost as a non sequitur, the fireman indicated the building in front of us, maybe 400 yards away. “That building is coming down,” he said with a drained casualness. “Really?” I asked. At 47 stories, it would be a skyscraper in most cities, centerpiece of the horizon. But in New York, it was nothing but a nondescript box with fire coming out of the windows. “When?” “Tonight . . . Maybe tomorrow morning.” This was around 5:15 p.m. I know because five minutes later, at 5:20, the building, 7 World Trade Center, crumbled.”⁵¹

Ble bygget kontrollert nedrevet måtte det ha blitt rigget med eksplosiver lenge i forkant, så dette er ingen operasjon som eventuelt kunne ha blitt besluttet *etter* at tvillingtårnene kollapse.

Interessant er det også å merke seg hvilke leietagere WTC 7 bestod av: Forsvarsdepartementet, CIA, Secret Service, New York ordfører Guiliani sitt ”Office of emergency management centre”, samt to viktige pengeinstitusjoner, IRS (skattemyndighetene) og ”The Securities and Exchange Commission” (som oppbevarte store arkiver over banktransaksjoner, se nedenfor).

”Pentagate” og United 93

Hva så med Pentagon? Mange spekulasjoner har versert om at det slett ikke var et fly som traff Pentagon i det hele tatt. FBI sin inndragning og hemmelighold av alle overvåkningsfilmer, som kunne ha avgjort saken umiddelbart, har helt bensin på disse spekulasjonene. Filmene som til

slutt ble frigitt gir ingen svar. En skikkelig gjennomgang av de tekniske sidene, som for eksempel størrelsen på hullet i veggen, sammenholdt med vitneobservasjoner, gir ingen sterk grunn til å betvile at det var passasjerflyet som traff Pentagon. Men det er rikelig med andre grunner til å stille spørsmålsteget ved den offisielle versjonen. Det mest usannsynlige er kanskje piloten og hans bedrifter. Det var visstnok Hani Hanjour, som etter å ha overmannet den meget erfarne Vietnam-veteran piloten fant sitt mål. Den best bevoktede bygning i verden, utstyrt blant annet med sitt eget automatiske bakke-til-luft rakettbatteri. Hanjour fløy først inn i luftsonen P-56-A, det strengt kontrollerte luftrommet som strekker seg ca. tre mil i alle retninger fra Washington monumentet, men også inn i P-56-B, den fem kilometer ultrasikre sonen over det Hvite Hus (også visstnok med sitt eget bakke-til-luft rakettbatteri), Capitol og Pentagon. Han fløy også bare noen få kilometer fra Andrews Air Force Base, som til enhver tid skal ha minst tre skvadroner med jagerfly parat. Han når utrolig nok sitt mål, men flyr forbi Pentagon og utfører en 270 graders nedadgående spiral hvor han sank 2000 meter på to minutter, så flater han ut, slår ned lyktestolper når han krysser veien, flyr helt langs bakken uten å berøre gresset, og smeller inn i Pentagon fra første etasje og oppover, gjennom den delen av Pentagon som var under restaurering⁵². I all sin galskap, en fenomenal bedrift.

Her er det åpenbart et uttall problemer. For det første kunne ikke Hanjour engang fly, i følge sin egen flyskole og en flyplass hvor han ville leie et småfly. Ikke engang et Cessna småfly kunne han manøvrere. Langt mindre et stort og svært komplisert kommersielt passasjerfly. Og hvorfor skulle denne ”mesterpiloten som ikke kunne fly”, og som hadde slike enorme ressurser til rådighet, som gjorde at han hadde greid å ta seg glatt inn gjennom verdens best bevoktede luftrom, gjøre seg den ekstra halsbrekkende umaken med 270 graderen for å kunne treffe den delen av Pentagon som ville gjøre minst skade? For å vise seg? Flyet kom fra nordvest så det

enkleste og klart hurtigste ville derfor vært å fly rett i den delen av Pentagon hvor forsvarsminister Donald Rumsfeld og de andre toppsjefene har kontorer. Den soleklart beste opsjonen for fanatiske muslimer skulle man tro⁵³.

Og dette skjedde omlag en og en halv time etter at angrepet begynte å utfolde seg. Hvis luftforsvaret ble tatt på sengen i New York, hvorfor ble ikke engang dette flyet avskjært av jagerfly og eventuelt skutt ned? Skutt ned av jagere eller fra Pentagons egne forsvarssystemer. Skal vi virkelig tro på at dette 600 milliarder-kroner-i-året luftforsvaret er så hjelpeløst ubrukelige at de en og en halv time etter at de er angrepet ennå ikke klarer å mobilisere det minste forsvar, og det ikke engang av det mest toppsikrede området i hele verden, hvor hele deres politiske og militære ledelse befinner seg?

Hollywood slapp nylig filmen ”United 93”, som omhandler skjebnen til det fjerde flyet. Filmen følger den offisielle versjonen, om at passasjerer ombord holdt på å overmanne kaprerne fordi de trodde de satt på et selvmordsfly, men at kaprerne fikk styrtet i ødemarka nær Shanksville i Pennsylvania. Øyevitneskildringer⁵⁴ og tekniske bevis tyder imidlertid på at flyet ble skutt ned. Flyrester ble funnet over en mil unna punktet, og en del av en motor som veide ett tonn ble funnet omlag to kilometer unna⁵⁵. Svært mange vitnebeskrivelser stemmer overens med de tekniske funnene, blant annet at de så et annet fly i nærheten, og mange hørte smell før de så flyet bevege seg uregelmessig. En person som ringte fra flyet rapporterte om en eksplosjon og røyk som kom ut fra flyet⁵⁶, og rapporter fra ”cockpit voice recorderen” tyder på at man hører vind fra et hull i flyet.

Ganske paradoksalt er det faktum at det amerikanske luftforsvaret ikke greide å skyte ned et eneste av de tre flyene som gjorde skade, mens det kan virke som om de faktisk skjøt ned det eneste som ikke ville gjøre noen stor skade. Deler av denne hypotesen støttes også av vitneutsagnet til daværende transportminister Norman Mineta for 9/11-kommisjonen. Han befant seg i bunkeren under det Hvite Hus sammen med blant annet visepresident Dick Cheney, og her er hva han sa om en samtale mellom Cheney og en ung mann:

"During the time that the airplane was coming into the Pentagon, there was a young man who would come in and say to the Vice President... the plane is 50 miles out... the plane is 30 miles out... and when it got down to the plane is 10 miles out, the young man also said to the Vice President "do the orders still stand?" And the Vice President turned and whipped his neck around and said "Of course the orders still stand, have you heard anything to the contrary!?"⁵⁷

Mineta mener han kom til PEOC (The Presidential Emergency Operations Center) kl 09:20 og at Cheney da allerede var der. I de hemmelige intervjuene 9/11 kommisjonen gjorde med Bush og Cheney, og som de kommenterer fra i rapporten, hevder Cheney at han først ankom PEOC kl. 09:58, altså 20 minutter etter at Pentagon ble truffet. Minetas vitneutsagn er også redigert bort fra 9/11-kommisjonens offisielle videoarkiv fra høringen⁵⁸. Man kan spekulere på årsakene til det. La oss i det følgende derfor se litt nærmere på flere av de politiske og militære topledernes handlinger under angrepet.

Tidspunkter for sentrale hendelser⁵⁹:

8:15: Flight 11 ble overmannet

8:42: Flight 175 ble overmannet

8:46: Flight 77 ble overmannet

8:46: World Trade Center 1 ble truffet av et 767 passasjerfly.

9:03: World Trade Center 2 ble truffet av et 767 passasjerfly

9:16: Flight 93 overmannet

9:38: Pentagon ble truffet av et fly

9:59: World Trade Center 2 kollapset

10:28: World Trade Center 1 kollapset.

17:20: World Trade Center 7 kollapset

I et sannhetsvakuum

President Bush sine egne bevegelser og utsagn under og etter angrepet er betydelig debattert, og blant annet dokumentert i filmen 9/11 Farenheit, som vant gullpalmen i Cannes, regissert av Michael Moore. Bush er på en "photo-op" på Booker elementary school i Florida. I følge ham selv ser han det første flyet krasje inn i WTC på tv før han går inn:

"I was sitting outside the classroom waiting to go in, and I saw an airplane hit the tower -- the TV was obviously on, and I used to fly myself, and I said, "There's one terrible pilot." And I said, "It must have been a horrible accident."⁶⁰

Dette er høyst besynderlig når vi vet at det første et ikke ble vist på tv før flere timer senere, når private videoopptak var fremskaffet. Utsagnet er senere forklart som en misforståelse av myndighetene. En merkelig misforståelse i så fall. Hukommelsen må ha spilt ham et usedvanlig kraftig puss. En logisk forklaring kan være at Bush hadde privat tilgang på live overføring fra det første et, og slik kan uttalelsen tolkes som en forsnakkelse. Uansett avbryter han ikke seansen,

men går inn og sitter og leser for barna når det andre flyet treffer 17 minutter senere. Chief of staff, Andy Card, kommer inn 09:06 (tre minutter etter at fly nr to treffer) og sier i følge Bush: "A second plane has hit the tower. America's under attack." Hva gjør Bush så? Han leser videre, later som ingenting. Sitter der iallfall i åtte minutter til, og tar seg god tid når han skal forlate klasserommet⁶¹. Senere lyver Card om hva som hendte, når han sa at presidenten unnskyldte seg og gikk i løpet av noen sekunder⁶². Vi kan kanskje på en eller annen merkelig måte forstå at Bush, som europeisk presse har klart å tegne et portrett av som på grensen til imbesil, ble fortumlet og ikke klarte å reagere, og trengte ti minutter på å få samlet tankene. Det som imidlertid ikke lar seg forklare er at Secret Service ikke umiddelbart førte presidenten i sikkerhet straks det var klart at "America's under attack". Secret Service sitt hovedmandat er presidentens sikkerhet⁶³. Derfor måtte også myndighetene senere lyve og si at Secret Service "immediately secured the President"⁶⁴. Den forklaringen som imidlertid virker mest sannsynlig er at de visste at president Bush *ikke* var et mål for angrepene.

General Richard Myers var den høyest militære offiser i USA (Acting Chairman of the Joint Chiefs of Staff) og hovedrådgiveren til presidenten i militære spørsmål. Han gikk inn i et telefonmøte *etter* at det første flyet traff WTC. Under møtet ble det andre tårnet truffet, men ingen informerte Myers. Og som Myers sier selv: "Sometime during that office call the second tower was hit. Nobody informed us of that. But when we came out, that was obvious. Then right at that time somebody said the Pentagon has been hit". Pentagon ble altså truffet ca. 34 minutter etter at det andre flyet traff WTC, og nesten en og halv time etter at FAA⁶⁵ visste at Flight 11 var kapret. Men på hele den tiden var det altså ingen som brydde seg med å informere USAs øverste militære leder?⁶⁶

Forsvarsminister Donald Rumsfeld var nummer to i den amerikanske militære ledelsesstrukturen. Han fortalte på Larry King at han var til stede i Pentagon 11. september. Fra kl 08:00 hadde han et frokostmøte med en delegasjon fra kongressen om terrorisme. Og Rumsfeld sier i dette møtet:

”I had said at an 8:00 o'clock breakfast that sometime in the next two, four, six, eight, ten, twelve months there would be an event that would occur in the world that would be sufficiently shocking that it would remind people again how important it is to have a strong healthy defense department that contributes to -- That underpins peace and stability in our world. And that is what underpins peace and stability... And someone walked in and handed a note that said that a plane had just hit the World Trade Center. And we adjourned the meeting, and I went in to get my CIA briefing”.

Larry King spør: ”Right next door is your office?”, og Rumsfeld svarer: ”right next door here, and the whole building shook within 15 minutes.”⁶⁷ Når vi tar tidsforløpet i betraktning er dette svært bemerkelsesverdig. Skal vi tro på at forsvarsministeren, som befinner seg i Pentagon, med de mest avanserte og direkte kommunikasjonsmidler til andre militære og sivile stasjoner, for eksempel til NORAD⁶⁸ og FAA, ikke hadde fått beskjed om at fire fly var kapret, og ikke engang at to fly var krasjet i WTC før ca. klokka 09:25?

Visepresident Dick Cheney's besynderlige handlinger i PEOC under det Hvite Hus, hvor også daværende sikkerhetsrådgiver Condoleezza Rice befant seg, er beskrevet ovenfor. Den mest troverdige tolkningen av Minetas vitneutsagn er naturligvis at Cheney gav ordre om å *ikke* skyte Pentagonflyet ned. Det ble jo heller ikke skutt ned. Det høyst merkelige ved en slik ordre forklarer også den unge mannens gjentatte henvendelser til Cheney. Om Rice, som nå er forfremmet til utenriksminister, vet vi at hun samarbeidet tett med, og skrev en bok sammen med

den operative lederen (executive director) for den offisielle og såkalt uavhengige 9/11-rapporten, Philip D. Zelikow. Noen som sa bukken og havresekken? Eller som Lorie Van Auken, som mistet sin mann i angrepet og som var en av dem som presset på for at Bush-administrasjonen i det hele tatt nedsatte 9/11-kommisjonen kommenterer relasjonen mellom de to: "I feel I am trapped in a truth vacuum".

Andre sentrale aktører i 911-dramaet bringer oss over på det som enhver kriminalsak med respekt for seg selv i jakten på motiver forfølger: "follow the money".

Å følge pengene

Uten å begi oss inn på de store diskusjoner om de enorme gevinstene det militær-industrielle komplekset tjener på kriger, eller spekulere i USA og den nære kretsen rundt Bush sine oljeinteresser i Midtøsten⁶⁹, har 911 en rekke spektakulære pengespørsmål som handler om gull, skjulte pengeoverføringer, forsikringsgevinster, salgsopsjoner og ikke minst sporløse forsvinninger av billioner av dollar fra Pentagons budsjetter. La oss ta det siste først.

Den 10. september 2001, altså dagen før 911, annonserte forsvarsminister Donald Rumsfeld på en pressekonferanse at Pentagon ikke kunne redegjøre for hvor omlag 2,3 billioner dollar hadde blitt av. Det er ufattelige tall. Omlag 14 billioner kroner, altså 14 000 milliarder kroner! Det er ca. 23 norske statsbudsjett. 50 000 kroner for hver eneste amerikanske innbygger.⁷⁰ Dette ville naturligvis ha skapt en gigantisk skandale hadde det ikke vært for at mediene ble totalt dominert av hendelsene som skjedde dagen etter. Selvfølgelig kan det være en tilfeldighet, men akk for en beleilig tilfeldighet for Pentagon. En annen pussighet er at Pentagons revisor på den tiden, Dov Zakheim, kom fra en direktørstilling i en stor bedrift som spesialiserte seg på elektronisk

krigføringsteknologi, blant annet fjernstyrte flysystemer. Han er også medlem av ”Project for a New American Century”, som jeg kommer tilbake til nedenfor⁷¹.

Fra å ha vært eid og bygd som en ressurs for offentligheten av New Yorks Port Authority kom WTC komplekset for første gang på private hender i midten av 2001. Seks uker før 11. september ble leasen kjøpt av et partnerskap mellom Larry Silversteins bedrift Silverstein Properties og Westfield America. De skaffet seg en solid forsikringspolise som inkluderte en klausul om at i tilfelle terrorangrep kunne partnerskapet innløse den forsikrede verdien av eiendommene og bli løst fra sine 99-årige kontraktsforpliktelser⁷². Dette viste seg å bli verdifullt. Silversteins investering i WTC 7 alene var på omlag 386 millioner dollar, mens de i 2002 innløste en forsikringssum på 861 millioner dollar. En gevinst på 500 millioner dollar. For tvillingtårnene ble det enda mer lukrativt. Silverstein vant i 2004 i retten på at angrepet på WTC måtte betraktes som to separate hendelser, og derfor få utbetalt forsikringspremien to ganger. I følge Forbes kan han få utbetalt opp mot 4,6 milliarder dollar⁷³.

Finansielle transaksjoner i forkant av 9/11 kan tyde på at personer hadde kjennskap til det som skulle skje. I dagene før var det unormalt stor handel med salgsoptjoner (*put options*) på aksjer i både United Airlines og American Airlines, på forsikringsselskaper og finansselskaper som alle tapte store beløp på 9/11. Også stor handel med kjøpsoppsjoner (*call options*) på aksjer hos våpenprodusenter, som tjente på 9/11 er dokumentert. Ved kjøp av salgsoptjoner tjener kjøper på at en aksjekurs går ned, mens ved kjøp av kjøpsoppsjoner tjener man på at kursen går opp⁷⁴. I følge 9/11-rapporten, som altså vanskelig kan regnes som noen uavhengig kilde, men som anerkjenner at det er unormalt høy handel med opsjoner i forkant av 9/11, undersøkte SEC (Securities and Exchange Commission som altså var leieboer i WTC 7) og FBI disse uvanlig høye

transaksjonene og fant ingen grunner til å tro at kjøperne hadde forkunnskaper til 911, eller at de hadde noen link til Al Qaeda⁷⁵. De fant altså ut hvem kjøperne var, men har holdt navnene hemmelig.

Siden bombingene av WTC i 1993 har mengden av gull som oppbevares i hvelv under WTC 4 vært en godt bevart hemmelighet, men rapporter tyder på at det må ha vært et sted mellom 650 og 950 millioner dollar. WTC 4 ble rasert 911, og det gullet som ble berget ut tyder på verdier i underkant av 300 millioner dollar. Gullverdier i 500 millioner-dollar-klassen kan altså være borte. Og ødelagt av raseringen av WTC 4 er det ikke⁷⁶.

Uvanlig store summer, kanskje opp mot 100 millioner dollar, i kredittkort-transaksjoner ble trolig behandlet av computer-systemer i WTC bare minutter før flyene krasjet. Bedriften Convar i Tyskland var mot slutten av 2001 godt i gang med å rekonstruere data⁷⁷, inntil da fra 32 av computerne som ble brukt, data som tydet på ”dirty doomsday dealings”, som Reuters beskrev det. Hva skjedde så? Det virker som om Convar i juni 2002 ble kjøpt opp av sikkerhetsfirmaet Kroll Inc., ledet av tidligere folk fra FBI og CIA. Senere har Kroll blitt kjøpt opp av Marsh & McLennan, tidligere leietager i 95. etasje av WTC 1. Og mer har vi ikke hørt om de tyske ekspertenes dokumentering av ”dirty doomsday dealings”⁷⁸.

Motiver og muligheter

De sunneste og mest sympatiske synspunktene som er skeptiske til alternative forklaringer på 911 er også de enkleste. Hvordan kunne myndighetene, og hvorfor skulle de, gjøre noe så sykt? Og hvordan skulle en slik håpløs administrasjon (se bare hvordan de håndterer krigen i Irak) kunne greie å gjennomføre en så utspekulert og ”grandios” operasjon. Og er det virkelig en innsidejobb

må svært mange personer være implisert, og da er det vel umulig at ingen har ”lekket”? Til denne siste og vektige innvendingen er det blitt laget flere seriøse, og selvsagt spekulative, scenarier som bare involverer en håndfull mennesker med fullt kjennskap til operasjonen⁷⁹.

Diskusjonene om mulige motiver er mange, og vi skal ikke gå inn på alle her. Pengemotivet er nevnt, men ut fra etterspillet etter 911 handler de kanskje mest troverdige spekulasjonene om Bush-administrasjonens ambisjoner om å etablere en imperialistisk versjon av *Pax Americana*. Altså et verdenssituasjon preget av fred under amerikansk herredømme. Noen vil si at vi har hatt dette siden 1945, men dette gjelder åpenbart bare for den vestlige verden pluss litt til. Med Bush-administrasjonene (senior og junior) var det kanskje Midtøsten som stod for tur?⁸⁰

Mange i den kritiske bevegelsen mener at Bush-administrasjonen er sterkt formet av perspektivene til den neo-konservative tankesmia ”Project for the New American Century” (PNAC), og tok en radikal ny vending i utenrikspolitikken med mye mer fokus på militære midler for å opprettholde og videreutvikle *Pax Americana* og trumfe gjennom amerikanske interesser verden over. *Pax Americana* er gjentatte ganger nevnt i et sentralt PNAC dokument fra år 2000, ”Rebuilding America’s Defenses”⁸¹. At PNAC har hatt sterk innflytelse på USAs forsvars og utenrikspolitikk er det liten tvil om. Svært høytstående politiske ledere er eller har vært assosiert med PNAC. De kan vise til en imponerende liste, med blant annet Bush senior sin yngre bror og guvernør i Florida, Jeb Bush, visepresident Dick Cheney, forsvarsminister Donald Rumsfeld og Paul Wolfowitz, nåværende leder av verdensbanken, men mest kjent som arkitekten bak ”the Bush Doctrine”, president Bush sine nye utenrikspolitiske prinsipper, lansert i 2002, med blant annet det nå famøse ”pre-emptive warfare” (med forkjøpskrigen i Irak som det første store eksempelet).

At det amerikanske militæret tidligere har laget planer om å angripe egen befolkning for å mobilisere støtte i befolkningen, paradoksalt nok, til å gå til krig er et faktum. Topphemmelige militære dokumenter som ble deklassifisert i 1997, og publisert online i 2001, avslører en av de mest korrupte planene vi kjenner til. "Operation Northwoods" var kodenavnet på et sett forslag, presentert av den øverste militære ledelsen i USA til Forsvarsminister Robert McNamara 13.mars 1962, som skulle legitimere invasjon av Cuba. Planen ble aldri satt ut i livet, men inkluderte mange typer "falskt flagg"-terrorisme, som for eksempel: "sink[ing] a boatload of Cuban refugees (real or simulated), faking a Cuban airforce attack on a civilian jetliner, and concocting a "Remember the Maine" incident by blowing up a U.S. ship in Cuban waters and then blaming the incident on Cuban sabotage"⁸². Ikke helt uten paralleller til 911. At myndigheter i mange land har utsatt egen befolkning for groteske masse mord er også historiske faktum, med utryddelsen av omlag 70 millioner mennesker i Kina under Mao som kanskje det verste eksempelet. Så menneskenaturens iboende godhet er ingen fundamental begrensning for utøvelse av djevleskap.

Pussig er det uansett at angrepet 911 ser ut til å være designet perfekt for å minimalisere offer og maksimalisere sjokkeffekt. Det er ikke vanskelig å spekulere i hvorfor det var et aggregert belegg på bare 30 prosent⁸³ passasjerer på de fire kaprede flyene, på hvorfor flyene som traff WTC valgte et så tidlig tidspunkt på dagen, før veldig mange ansatte og turister var kommet, og på hvorfor piloten av Pentagon-flyet gjorde den halsbrekkende øvelsen for å kunne treffe Pentagon der det gjorde minst vondt. Hadde flyene styrtet to timer senere i tvillingtårnene, og truffet midt i tårnene heller enn mot toppen, kunne vi snakket om dødsfall på omlag 30 000 heller enn de 3000 som omkom. Til det siste punktet er selvfølgelig en motforestilling at om flyene hadde krasjet en eller to timer før de gjorde ville det blitt enda færre offer.

Vi kan også spekulere i hvorfor mange kjente og offentlige personer fikk advarsler på forhånd om å ikke fly den 11. september⁸⁴. Det er heller ikke veldig vanskelig å bli skeptisk når vi hører at adressatene i anthrax-skandalen, hvor anthrax ble sendt til Kongressen den 9. oktober 2001, var formannen i senatets juridiske kommitté Patrick Leahy, og majoritetslederen i senatet Tom Daschle, som begge prøvde å få utsatt stemmingen over ”The Patriot Act”. Bedre blir det ikke når undersøkelsen viste at anthraxen var ”weaponized” for å holde den flyvende og inhalerbar over tid. En meget vanskelig teknisk operasjon som bare det amerikanske og russiske militæret har fått til, og at etterforskningen sporet anthraxen å komme fra det amerikanske militære laboratoriet i Fort Derrick⁸⁵.

Det gir oss heller ingen grunn til å feste større lit til den offisielle versjonen når vi vet at et av selskapene som hadde ansvaret for oppryddingen og fjerningen av stålet (bevis materialet) på ground zero heter ”Controlled Demolition Inc.”, og har verdens beste eksperter på kontrollert nedrivning av høyhus⁸⁶. At en av president Bush sine brødre var direktør i selskapet som hadde ansvaret for sikkerheten til både WTC, Dulles International airport (som Flight 77 som man antar styrtet i Pentagon tok av fra) og for United Airlines, får en også til å undres. At flere etterforskere i FBI hevder de ble stanset i etterforskningen sin av Al Qaeda i forkant av 9/11 er også langt fra beroligende. John O’Neill, kanskje FBI sin beste anti-terror etterforsker, sier opp jobben i frustrasjon sommeren 2001 på grunn av hindringer fra det Hvite Hus i hans etterforskning av Osama bin Laden. Han sier at alle svar er å finne i Saudi-Arabia, og at den største hindringen for etterforskningen er amerikanske oljeinteresser og Saudi-Arabias rolle i disse⁸⁷.

Demoniske etterspill

Og la det være helt klart at 11. september har vært den utløsende faktor for et skred av internasjonale etterspill av demonisk karakter. President Bush og administrasjonen har utallige ganger selv brukt 11. september som hovedbeveggrunn for aksjoner verden over. Et lite sitat fra en pressemelding hvor president Bush kommenterer "the war on terror" illustrerer poenget forbilledlig:

"The evil that came to our shores on September 11th has reappeared on other days and in other places. In cities across the world, we have seen images of destruction and suffering that can seem like random acts of madness but are part of a larger terrorist threat. To combat this evil, we must remember the calling of September 11th – we will confront this mortal danger to all humanity and not tire or rest until the war on terror is won."⁸⁸

911 har blitt konstruert som en hellig myte for legitimering av krigshandlinger og brudd på menneskerettigheter fra myndighetenes side bokstavelig talt fra første dag. Det er ikke vanskelig å stille seg spørsmål om regien i dagene som etterfulgte 11. september var planlagt i lang tid. Den 12. september annonserte presidenten sin intensjon om å lede "a monumental struggle of Good versus Evil", hvor han blant annet også sa følgende:

"The deliberate and deadly attacks which were carried out yesterday against our country were more than acts of terror. They were acts of war... Freedom and democracy are under attack... This enemy attacked not just our people, but all freedom-loving people everywhere in the world. The United States of America will use all our resources to conquer this enemy. We will rally the world⁸⁹." Den 13. september fastslo han at neste dag skulle være en "National Day of Prayer and Remembrance for the Victims of the Terrorist Attacks". Og på denne dagen samlet presidenten

rundt seg en kardinal, en rabbiner og en imam og holdt en seremoni fra den nasjonale katedralen hvor han blant annet sa følgende:

”...our responsibility to history is already clear: to answer these attacks and rid the world of Evil. War has been waged against us by stealth and deceit and murder. This nation is peaceful, but fierce when stirred to anger. . . . In every generation, the world has produced enemies of human freedom. They have attacked America, because we are freedom's home and defender. And the commitment of our fathers is now the calling of our time. . . . we ask almighty God to watch over our nation, and grant us patience and resolve in all that is to come. . . . And may He always guide our country. God bless America⁹⁰.

Dette var en historisk hendelse av stor symbolsk betydning. Aldri verken før eller senere har en amerikansk president utstedt en krigserklæring fra en katedral. Og selvfølgelig heller aldri i nærvær av et spekter av hellige ledere. Gjennom dette meningsmettede hellige krigsritualet, som blant annet Meyssan⁹¹ og Griffin⁹² har observert, vigslet den amerikanske administrasjonen sin versjon av hendelsene som den eneste sanne. Fra da av har kritiske spørsmål til den offisielle versjonen vært å betrakte som blasfemi. En selvutslettende mikstur av helligbrøde og anti-patriotisme. President Bush har så vidt jeg vet en eneste gang blitt offentlig spurt om administrasjonen på forhånd hadde kjennskap til hva som kom til å skje 9/11. Hans bemerkelsesverdige reaksjon hvor han usikkert stotrer frem ”there's time for politics... it's time for politics” to ganger kan sees på video, før han til slutt klarer å samle seg såpass at han svarer ”it is an absurd insinuation”⁹³.

Som læregutter av nazistenes propaganda-maskineri har Bush-administrasjonen tatt Goebbels læresetning på alvor: Hvis du repeterer en løgn mange nok ganger, vil folk svelge den. Irak-krigen var åpenbart basert på iallfall to helt avgjørende løgner, som ble gjentatt og gjentatt. Den første var å koble bin Laden og terrorisme til Irak, den andre var at Saddam Hussein var i besittelse av masseødeleggelsesvåpen. Begge var blanke løgner, repetert om igjen og om igjen.

Bush-administrasjonen har utvist ren virtuositet i bruken av media for å fremme krigsretorikk. Gjennom en enkel og polariserende sort-hvitt propaganda som dreier rundt ”good vs. evil”, har de klart å skape et konstant og evigvarende trusselbilde kalt ”war on terror”. Som i Israel er frykten blitt amerikanernes nasjonalfølelse. Som en illustrasjon på perversiteten i logikken som gjør at verdens eneste militære supermakt drives av frykt, kan vi se på en hendelse fra Guantanamo, den omstridte fangebasen for ”terrorister” på Cuba. Bruk av tortur er dokumentert på Guantanamo, og tre fanger tok 10. juni 2006 sine egne liv ved å henge seg ved hjelp av rep de lagde av klær og lakener. Hva var så admiral Harry Harris, kommandør ved Guantanamo-basen, sin reaksjon på dette? I en uttalelse til Reuters sier han: ”They are smart. They are creative, they are committed. They have no regard for life, either ours or their own. I believe this was not an act of desperation, but an act of ... warfare waged against us.”⁹⁴ Overgriperen er blitt offer. Klassisk stoff for psykoterapeuter.

Krigen i Afghanistan kjenner vi, Norge bidro selv. Blir Iran eller Syria neste? Endringen i utenriks- og forsvarspolitikken gjennom ”The Bush doctrine” kjenner vi. De vide fullmaktene til å bekjempe terrorisme, gjennom ”The Patriot Act” kjenner vi også. Denne svært omfattende konstitusjonelle endringen i den amerikanske lovverket ble stemt gjennom i Kongressen og ble signert og gjort til lov av president Bush 26. oktober 2001. Bare litt over en måned etter 11.

september ble altså dette 342 sider lange juridiske dokumentet med 1016 seksjoner vedtatt⁹⁵.

Juristene i det Hvite Hus må ha jobbet på spreng. Patriot Act II (eller ”Domestic Security Enhancement Act 2003”), etablerte senere enorme fullmakter for overvåkning av alle, og dermed innskrenkninger av borgerrettigheter som er en politistat verdig.

Men som med amerikanernes mer hjemlige ”war on drugs” har selvfølgelig ikke ”war on terror” virket⁹⁶.

Pressens og kritikkens død

Hovedstrøms media i USA har i saken om 911, som i dekingen av krigen i Irak, fungert som maktens talerør⁹⁷. I førstnevnte tilfelle har det vært øredøvende taushet i dekingen av den kritiske bevegelsen. Bortsett fra en god del enkeltsaker i avisene som referer til enkeltstående merkverdigheter i den offisielle versjonen, er det ingen helhetlig kritisk journalistikk. Den kritiske bevegelsen portretteres, i den grad den nevnes, som avvikere og virkelighetsfjerne konspirasjonsteoretikere⁹⁸.

Hvordan pressen har blitt slik er glimrende dokumentert i filmen ”Independent intervention – breaking the silence”⁹⁹, som inneholder intervjuer og opptak med mediekritikere og uavhengige journalister og medieselskap, blant annet Noam Chomsky, Amy Goodman, Robert Fisk og Howard Zinn. De store mediekonsernene ville symptomatisk nok ikke stille opp. Poenget er at i takt med de store underholdningsselskapenes oppkjøp av nyhetsmediene har de få og store nyhetskanaler som har virkelig stor distribusjon fått umåtelig makt, og den makten bruker de til å tale den politiske maktens sak. Media er ikke lenger den fjerde statsmakt, og som det blir dokumentert i filmen, general Tommy Franks sa selv i forbindelse med Irak-krigen at media

heller er blitt krigens ”fjerde front”. Et ”genialt” PR-stunt fra myndighetenes side kalt ”embedded journalism”, hvor journalistene fikk være med troppene ut i krigen så lenge de rapporterte maktens perspektiv, har sørget for en presse av etterplaprere. Istedet for å finne ”weapons of mass destruction” bruker militæret pressen som ”weapons of mass deception”. De uavhengige journalistene som har dekket krigen har på sin side blitt skutt på og til og med drept av det amerikanske militæret.¹⁰⁰

At norske medier, som vi later til å tro er noe mer balanserte enn de store amerikanske, har fulgt amerikanske mediers linje i 911-saken er høyst besynderlig. I den lille dekningen som har vært av den kritiske bevegelsen, henges de ut som sære konspirasjonsteoretikere. Førsteamanuensis Asbjørn Dyrendal fra NTNU (for tiden selvoppkastet universell ekspert på alle verdens konspirasjonsteorier) blir intervjuet, og blander lekende lett sammen en uspiselig suppe av det han finner av tvilsomme påstander og teorier på Internett. Noen sjelelivsgranskere presenterer tilfeldige teorier om menneskelige behov. Avisenes spaltister latterliggjør det hele i sin bedrevitende tone, som oppspinn blant forrykte marginale grupper av amerikanere og andre godtroende som sluker hva som helst rått. Og saken legges død¹⁰¹. At den kritiske bevegelsen representerer meningene til store deler av den amerikanske befolkningen har vi imidlertid spørreundersøkelser som underbygger.

30. august 2004 publiserte Zogby International en undersøkelse som viste at halvparten av New Yorks innbyggere trodde at noen av lederne visste om og bevisst lot angrepene skje¹⁰². 66 prosent av de spurte ville ha en ny gransking og svar på ubesvarte spørsmål. I en uvitenskapelig undersøkelse gjort av CNN Online 11. november 2004, i etterkant av et show som debatterte konspirasjonsteorier, svarte 89 prosent ja på spørsmålet om de trodde det var en ”U.S. government

cover-up surrounding 9/11¹⁰³. I en undersøkelse fra Zogby International i mai 2006, mente 44 prosent at Bush har utnyttet angrepene 11. september for å rettferdiggjøre invasjon av Irak; 42 prosent mente at amerikanske myndigheter og 9/11-kommisjonen skjuler kritiske bevis som motsier den offisielle versjonen; 43 prosent visste ikke at WTC 7 kollapset, 45 prosent mente at en ny gransking hvor "Congress or an International Tribunal should re-investigate the attacks, including whether any US government officials consciously allowed or helped facilitate their success"; og 55 prosent av amerikanere mener media gjør en negativ jobb, "including their coverage of victim families' unanswered questions".¹⁰⁴ Det disse undersøkelsene viser er, som også Kåre Willoch kommenterer i Dagbladet, meget alvorlig¹⁰⁵. Vi kan nesten ikke mene at halvparten av befolkningen er idioter?

Den enorme mengden med ubesvarte spørsmål rundt 911, totaliteten av usannsynligheter i den offisielle versjonen, alt hemmeligholdet, alle unnvikelsene og utelatelsene og feilinformasjonen gjør at til sammen er myndighetens historie om 911 svært lite troverdig. Som for eksempel Nafeez Mosaddeq Ahmed, direktør ved Institute for Policy Research and Development, oppsummerer i sin veldokumenterte bok "The War on Truth: 9/11, Disinformation and the Anatomy of Terrorism":

"There is no doubt that there are a myriad of officially undisclosed connections between various elements of the US establishment and key figures involved in the financing and logistical facilitation of the 9/11 attacks and the network behind it."¹⁰⁶

Det er et munnhell som sier at sannheten er krigens første offer, og det offisielle 911 er uten tvil blitt en hellig ku, en myte i negativ forstand, som ikke kan røres ved eller stilles spørsmålstegn

ved. Kritiske spørsmål blir møtt med taushet, hemmelighold, latterliggjøring og krenket bestyrkelse¹⁰⁷. Dette gjelder også for ”seriøse” kvasi-offisielle artikler av typen ”debunking conspiracy theories”. Den mest sentrale av disse er artikkelen ”Debunking 9/11 lies”, publisert i det Hearst eide magasinet *Popular Mechanics*¹⁰⁸. Dette er også artikkelen amerikanske myndigheter henviser til på sine offisielle ”debunking conspiracy theories” web-sider¹⁰⁹. Jim Hoffman plukker artikkelen fra hverandre bit for bit, og avkler de retoriske strategiene de bruker, blant annet stråmenn, misinformasjon og ignorering av fakta¹¹⁰. En av de få kjente amerikanske intellektuelle som har våget å gå skikkelig inn i debatten er Ernest Partridge i artikkelen ”The 9/11 Conspiracy: A sceptic’s view”¹¹¹. Han sammenligner den offisielle versjonen med ulike alternative konspirasjonsteorier og konkluderer, uten på langt nær å omfavne all kritikken av den offisielle versjonen, med at den offisielle 9/11-kommisjonen var en parodi, og at hva som skjedde 9/11 og hvem som står bak fortsatt er helt åpne og akutt presserende spørsmål. Han avslutter med at folk fortjener svar, og at en ny kompetent og uavhengig gransking er høyst påkrevd.

I Norge har intellektuelle vært svært tilbakeholdne i denne saken, om ikke feige iallfall helt fraværende¹¹². Trolig også feige. Og hvis vi har en presse av pudler og et akademi av folk som ikke lenger tror på sannheten, og derfor logisk nok ikke lenger bryr seg med å finne den, hvem skal da være et korrektiv til makten? Akademikere, pressefolk og andre bør legge seg nobelprisvinner i litteratur for 2005, Harold Pinter, sine avslutningsord i sitt nobelforedrag på sinnet:

”Til tross for enormt dårlig odds tror jeg en urokkelig, klippefast og hardnakket intellektuell besluttsomhet for å finne ut hva som virkelig er sant i våre liv og samfunn, er en fundamental forpliktelse for oss alle som samfunnsborgere. Det er i virkeligheten en tvingende nødvendighet.

Hvis en slik besluttsomhet ikke er en del av vår politiske visjon, har vi ikke noe håp om å gjenopprette det som nesten har gått tapt – menneskets verdighet¹¹³.

Det burde være en selvfølge at fredsnasjonen Norge kan gå i spissen for å etablere et internasjonalt tribunal som kunne granske 9/11 grundig, uavhengig og kompetent. Den kritiske bevegelsen i både USA og resten av verden begynner nå å bli så enormt stor at dette fort kan bli et globalt folkekrav. Med utenriksminister Gahr Støre sin gode relasjon til sin amerikanske kollega Rice burde det være en plikt og en smal sak å diskutere spørsmålene som blant annet denne artikkelen, sammen med et utall andre publikasjoner har reist, og som hundrevis av millioner av mennesker i USA og resten av verden forventer.

Kilder

Ahmed, Nafeez Mosaddeq og John Leonard: The War on Freedom: How and Why America was Attacked, September 11, 2001, Media Messenger Books 2002.

Ahmed, Nafeez Mosaddeq: The War On Truth: 9/11, Disinformation And The Anatomy Of Terrorism, Olive Brach Press, 2005.

Alterman, Eric: When Presidents Lie: A History of Official Deception and Its Consequences, Viking Adult, 2004.

Clegg, Stewart et al.: Managing and Organizations: An Introduction to Theory and Practice, Sage, 2004.

Griffin, David Ray: The New Pearl Harbour: Disturbing Questions About the Bush Administration and 9/11, Interlink, 2004.

Griffin, David Ray: The 9/11 Commission Report: Omissions and distortions, Olive Branch Press, 2004.

Griffin, David Ray og Peter Dale Scott: 9/11 & American Empire: Intellectuals Speak Out. Under trykking, Olive Branch Press, 2006.

Hoffman, Jim og Don Paul: Waking Up from Our Nightmare: The 9/11/01 Crimes in New York City, Harts Spring Works, 2004.

Hufschmid, Eric: Painful Questions: An Analysis of the September 11th Attack, Endpoint Software, 2002.

Kahin, McT. George: Intervention: How American Became Involved in Vietnam, Garden City, Anchor Press/Doubleday, 1987.

Marrs, Jim: Inside Job: Unmasking the 9/11 Conspiracies, Origin Press, 2004.

Meysan, Thierry: 9/11: The Big Lie. Carnot USA Books, 2003.

Miller, Creighton Stuart: Benevolent Assimilation: The American Conquest of the Philippines, 1899-1903, New Haven, Yale University Press, 1982, s 11.

Ruppert, Michael C.: Crossing the Rubicon: The Decline of the American Empire at the End of the Age of Oil, New Society Publishers, 2004.

Tarpley, Webster Griffin: 9/11 Synthetic Terror: Made in USA, Progressive Press, 2005.

Thompson, Paul: The Terror Timeline: Year by Year, Day by Day, Minute by Minute: A Comprehensive Chronicle of the Road to 9/11--and America's Response, Regan Books, 2004.

Van Alstyne, Richard: The Rising American Empire, New York, Norton, 1974 (1960).

Young, Marilyn B.: The Vietnam Wars 1945-1990, New York, HarperCollins, 1991.

Zinn, Howard: A People's History of the United States, New York: HarperPerennial, 1990 (1980).

Zwicker, Barry: Towers of Deception. The Media Cover-up of 9/11, New Society Publishers, 2006.

Kort biografi

Emil André Røyrvik (f. 1972) er stipendiat ved Sosialantropologisk institutt, NTNU, og seniorforsker ved SINTEF Teknologi og samfunn. Han forsker på ledelse av internasjonal kunnskapsintensiv virksomhet, og har publisert vitenskapelige og populærvitenskapelige artikler nasjonalt og internasjonalt. Meningene i artikkelen står for forfatterens egen regning.

¹ Jeg velger å referere til hendelsene 11. september på den amerikanske måten, som 9/11, noe som også fremhever den fra gjerningsmennenes side sannsynligvis intensjonalt symbolske henspillingen på det amerikanske nødnummeret 911.

² For en liten oversikt, se kildehenvisningene bakerst i artikkelen. Griffins bok ”The New Pearl Harbour” (2004), er et utmerket sted å starte. Kjente og kritiske web-portaler med mye informasjon og solid dokumentasjon er for eksempel: <http://www.911truth.org/> og <http://911research.wtc7.net/>

³ Det finnes ikke én offisiell versjon siden rapportene motsier hverandre og sentrale offentlige aktører og grupper har endret forklaringer på sentrale punkter flere ganger. Det er mer en motstridende samling argumenter og utsagn som dreier seg rundt noen få sentrale påstander som jeg gjengir som ”den offisielle versjonen”.

⁴ Flere oppslag i Le Monde Diplomatique, 1.juli 2006. Linn Stalsberg sin kommentar ”Konspiri konspira” i Klassekampen, 12.april, 2006, kan også nevnes.

⁵ Se for eksempel Zinn (1990, s 150), Miller (1982, s 11), Kahin (1987, s 220), Young (1991, s 119). Referert i Griffin (2006), 9/11: The Myth and the Reality, (<http://www.911truth.org/article.php?story=20060405112622982>)

⁶ Alterman (2004)

⁷ Se <http://www.fbi.gov/pressrel/penttbom/penttbomb.htm>. Det vil si, dette var det eneste inntil helt nylig, etter rettsaken mot den såkalte tjuende kapreren Moussaoui, har noen korte filer om det blitt lagt til.

⁸ Se for eksempel <http://www.guardian.co.uk/wtccrash/story/0,1300,555146,00.html> og

<http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2001/09/23/widen23.xml>

⁹ <http://archives.cnn.com/2001/US/09/21/inv.id.theft/>

¹⁰ For en gjennomgang av saken i ettertid se:

http://www.prisonplanet.com/fbi_denies_mix_up_of_911_terrorists.htm

¹¹ På sidene 238 og 239, se <http://www.9-11commission.gov/>

¹² Denne videotapen av dårlig kvalitet ble tilfeldig funnet i en leilighet i Jalalabad, Afghanistan, og viser i følge Pentagon bin Laden i en privat diskusjon med andre arabiske menn. Videoen er altså *ikke* et opptak bin Laden har sendt for eksempel til Al Jazeera som en offentlig uttalelse.

¹³ Se videotapen her: <http://www.npr.org/news/specials/response/investigation/011213.binladen.tape.html>

Og sammenlign med andre bilder av bin Laden for eksempel her,

<http://www.whatreallyhappened.com/osamatape.html> eller her, <http://www.welfarestate.com/wtc/faketape/>

¹⁴ Se <http://911research.wtc7.net/wtc/analysis/design.html>

¹⁵ For en lang liste av slike øvelser, se

http://www.cooperativeresearch.org/timeline.jsp?timeline=complete_911_timeline&before_9/11=militaryExercises

¹⁶ Se den svært godt dokumenterte web-portalen til Jim Hoffman,

<http://911research.wtc7.net/planes/defense/wargames.html>

¹⁷ Budsjett-tall finnes her: <http://www.dod.mil/comptroller/defbudget/fy2006/index.html>

¹⁸ Dette er tall fra 2004 rangeringen teller både land og bedrifter. Se Clegg et al. (2005: 457).

¹⁹ Se

http://graphics8.nytimes.com/packages/html/nyregion/20050812_WTC_GRAPHIC/met_WTC_histories_full_01.html

²⁰ Se ”118 Witnesses: The Firefighters’ Testimony to Explosions in the Twin Towers”,

<http://www.journalof911studies.com/>

²¹ Se <http://www.thememoryhole.org/911/firefighter-tape-excerpts.htm>

²² Se <http://www.cbsnews.com/stories/2002/09/20/national/main522682.shtml>

²³ Se <http://www.cbsnews.com/stories/2002/09/24/attack/main523156.shtml>

²⁴ Griffin (2004), se også http://en.wikipedia.org/wiki/9/11_Commission_Report#Criticism

²⁵ Les artikkelen på <http://www.commondreams.org/views06/0427-29.htm>

²⁶ http://en.wikipedia.org/wiki/National_Commission_on_Terrorist_Attacks_Upon_the_United_States

²⁷ For en oppsummerende liste over mange av problemene, fordreiningene og utelatelsene i NIST-rapporten, se Kevin Ryan, ”What is 9/11 Truth?” <http://www.journalof911studies.com/>

²⁸ Se <http://911research.wtc7.net/essays/nist/index.html>

²⁹ Se <http://nymag.com/news/features/16464/>

³⁰ Se <http://www.gwu.edu/%7EEnsarchiv/NSAEBB/NSAEBB196/index.htm>

-
- ³¹ 911Truth.org har publisert et oppsummerende sammendrag av ”Top 40 reasons to doubt the official theory” her: <http://www.911truth.org/article.php?story=20041221155307646>
- ³² For et lengre videoklipp av det andre flyet som krasjet i WTC, se <http://www.vialls.com/wtc/radiocontrol.html>
- ³³ For en oppsummering av de ulike offisielle og semi-offisielle kollaps-teoriene, se <http://911research.wtc7.net/disinfo/collapse/index.html>
- ³⁴ For de mest kjente akademiske forsøk som helt eller delvis understøtter den offisielle versjonen se: <http://www.tms.org/pubs/journals/JOM/0112/Eagar/Eagar-0112.html> og <http://www3.tam.uiuc.edu/news/200109wtc/>. Denne siste er eksepsjonell i den forstand at en teknisk vitenskapelig artikkel ble publisert allerede 13. September 2001, bare to dager etter 911.
- ³⁵ <http://911research.wtc7.net/wtc/analysis/design.html#ref1>
- ³⁶ Se fotografier og tegninger på <http://911research.wtc7.net/wtc/arch/index.html>
- ³⁷ The 9/11 Commission Report: Omissions and Distortions (2004). Se også <http://911research.wtc7.net/wtc/analysis/collapses/index.html>
- ³⁸ For et stort billedbibliotek se <http://hereisnewyork.org/>
- ³⁹ <http://www.colorado.edu/hazards/o/jan06/jan06a.html>
- ⁴⁰ For eksempler på store branner i høyhus, se <http://911research.wtc7.net/wtc/analysis/compare/fires.html>
- ⁴¹ Se et foredrag på video av Prof. Jones her: <http://video.google.com/videoplay?docid=4884818450327382904>
- ⁴² Metallet som Prof. Jones og andre har analysert er ”reddet” fra 911-monumenter som er satt opp, hvor det befant seg rester av metallet som smeltet. FEMA og NIST fikk tilsendt stål-prøver som de gjorde begrensede analyser av.
- ⁴³ Se <http://www.guardian.co.uk/wtccrash/story/0,1300,580357,00.html>
- ⁴⁴ Se Dagbladet 16. August, 2006.
- ⁴⁵ Se videoer av kollapsene her: <http://911research.wtc7.net/wtc/evidence/videos/index.html>
- ⁴⁶ Artikkelen har vært forsøkt stanset av myndighetspersoner, Prof. Jones har blitt forsøkt både presset og bestukket til å trekke artikkelen. Se <http://www.physics.byu.edu/research/energy/htm7.html>
- ⁴⁷ Se fotnote 7.
- ⁴⁸ Se ”WTC 7: A short computation”, <http://www.journalof911studies.com/>
- ⁴⁹ Se videoopptak av utsagnet her: <http://video.google.com/videoplay?docid=-7750532340306101329&q=silverstein>
- ⁵⁰ Se <http://www.wtc7.net/pullit.html> og for videofilmer av WTC 7 kollapsen se her: <http://www.wtc7.net/videos.html>
- ⁵¹ Se reportasjen ”The Ground Zero Grassy Knoll”, New York Magazine, 27.mars, 2006, <http://nymag.com/news/features/16464/>
- ⁵² Se for eksempel Griffin, The New Pearl Harbour (2004, s 40).
- ⁵³ Se for eksempel intervju med tidligere pilot Russ Wittenberg, Vietnam-veteran og med 35 års erfaring fra passasjerfly: <http://www.lewisnews.com/article.asp?ID=106623>
- ⁵⁴ Se for eksempel http://www.flight93crash.com/flight93_eyewitness.html
- ⁵⁵ Se <http://www.mirror.co.uk/news/allnews/page.cfm?objectid=12192317&method=full&>
- ⁵⁶ Se <http://www.post-gazette.com/headlines/20010912crashnat2p2.asp>
- ⁵⁷ Se videoopptak av vitneutsagnet her: <http://www.911truth.org/article.php?story=20050724164122860>
- ⁵⁸ Se <http://www.9-11commission.gov/archive/hearing2/index.htm>
- ⁵⁹ For en utfyllende oversikt over 911 ”tidslinjen”, se http://www.cooperativeresearch.org/project.jsp?project=911_project
- ⁶⁰ <http://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/0112/04/se.04.html>
- ⁶¹ Se videoklippet fra skolen her: <http://www.whatreallyhappened.com/schoolvideo.html>
- ⁶² <http://sfgate.com/cgi-bin/article.cgi?f=/c/a/2002/09/11/MN911voice03.DTL>
- ⁶³ Se <http://www.secretservice.gov/mission.shtml>
- ⁶⁴ Se klippet fra CNN her: <http://www.whatreallyhappened.com/9-11secretservice.html>
- ⁶⁵ Federal Aviation Administration, se <http://www.faa.gov/>
- ⁶⁶ <http://911research.wtc7.net/disinfo/alibis/myers.html>
- ⁶⁷ Se utskrift fra CNN DefenseLink-programmet her: <http://911research.wtc7.net/cache/disinfo/alibis/defenselink1.html>
- ⁶⁸ North American Aerospace Defense Command, se <http://www.norad.mil/>
- ⁶⁹ Se for eksempel Ruppert (2004).
- ⁷⁰ Fra CBSNews: <http://www.cbsnews.com/stories/2002/01/29/eveningnews/main325985.shtml>
- ⁷¹ <http://911research.wtc7.net/sept11/trillions.html>

-
- ⁷² New York Times, 12.09.2001
- ⁷³ Se <http://www.forbes.com/2004/12/06/1206autofacescan06.html>
- ⁷⁴ Se <http://www.oslobors.no/ob/derivatbrosjyrer>
- ⁷⁵ Se Appendix A "Terrorist Financing Staff Monograph"; http://www.9-11commission.gov/staff_statements/911_TerrFin_App.pdf
- ⁷⁶ Se for eksempel http://911research.wtc7.net/cache/wtc/evidence/timesonline_gold.html
- ⁷⁷ Se <http://app1.chinadaily.com.cn/star/2001/1220/fe19-1.html>
- ⁷⁸ Se <http://www.911citizenswatch.org/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=454&mode=thread&order=0&thold=0>
- ⁷⁹ Se for eksempel Jim Hoffmans "Attack scenario 404": <http://911research.wtc7.net/sept11/analysis/scenario404.html>
- ⁸⁰ I 2002 holder formannen i Senatet, Robert Byrd, personlig venn av både Reagan og Bush senior, den mest flammende talen mot en sittende amerikansk president og hans administrasjon i Kongressen noen sinne. Se deler av talen i dokumentarfilmen "The world according to Bush" (<http://video.google.com/videoplay?docid=7972265312224141763&q=bush>), hvor Byrd blant annet sier: "In only the space of two short years this reckless and arrogant administration has initiated policies which may rip disastrous consequences for years".
- ⁸¹ <http://newamericancentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>
- ⁸² <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/news/20010430/>
- ⁸³ <http://911research.wtc7.net/sept11/analysis/bodycount.html>
- ⁸⁴ Se <http://911research.wtc7.net/sept11/warnings.html>
- ⁸⁵ <http://www.guardian.co.uk/anthrax/story/0,1520,653082,00.html>
- ⁸⁶ Se <http://www.controlled-demolition.com/>
- ⁸⁷ Se <http://www.newcriminologist.co.uk/news.asp?id=-2128608848>
- ⁸⁸ 6. oktober, 2005, se <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2005/10/20051006-2.html>
- ⁸⁹ Se <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/09/20010912-4.html>
- ⁹⁰ Se <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/09/20010914-2.html>
- ⁹¹ 2003
- ⁹² Se <http://www.mindfully.org/Reform/2006/911-Myth-Reality-Griffin30mar06.htm>
- ⁹³ Se videoklippet her (31:50): <http://www.whitehouse.gov/news/releases/2003/12/20031215-3.html#>
- ⁹⁴ Dagbladet, 11.06.2006, <http://www.dagbladet.no/nyheter/2006/06/11/468580.html>
- ⁹⁵ "The Patriot Act" finnes her: <http://www.epic.org/privacy/terrorism/hr3162.html>
- ⁹⁶ Se for eksempel http://en.wikipedia.org/wiki/Patterns_of_Global_Terrorism
- ⁹⁷ Se for eksempel Zwicker (2006).
- ⁹⁸ Se <http://911review.com/disinfo/press/index.html>
- ⁹⁹ Se <http://www.independentintervention.com/>
- ¹⁰⁰ Et voksende bibliotek over hovedstrøms mediereportasjer med 911 kritikk, se <http://911readingroom.org/bib/>
- ¹⁰¹ Se for eksempel Dagbladet 17.07.2006, <http://www.dagbladet.no/nyheter/2006/07/17/471593.html> og 04.08.2006, <http://www.dagbladet.no/dinside/2006/08/04/473032.html>
- ¹⁰² Se <http://www.zogby.com/news/ReadNews.dbm?ID=855>
- ¹⁰³ Se <http://www.911truth.org/article.php?story=20041111195501242>
- ¹⁰⁴ Se <http://www.zogby.com/features/features.dbm?ID=231>
- ¹⁰⁵ Se "Krigen om sannheten", Dagbladet 19. August, 2006.
- ¹⁰⁶ Ahmed (2005, s 359).
- ¹⁰⁷ Se dette intervjuet med professor Kevin Barrett gjort på Fox News for å se den ekstreme vinklingen på "bizarre conspiracies" som hovedstrøms media legger seg på, <http://www.911podcasts.com/display.php?vid=135>
- ¹⁰⁸ <http://www.popularmechanics.com/science/defense/1227842.html>
- ¹⁰⁹ <http://usinfo.state.gov/media/Archive/2006/Jan/20-672210.html>
- ¹¹⁰ <http://911research.wtc7.net/essays/gopm/index.html>
- ¹¹¹ Artikkelen finnes her, <http://www.commondreams.org/views06/0427-29.htm>
- ¹¹² Ett unntak er naturligvis Prof. Ola Tunander ved fredsforskningsinstituttet PRIO, som leverer et bidrag til den kommende boken "9/11 and the American Empire: Intellectuals Speak Out"

(<http://www.amazon.com/gp/product/1566566592>). Se også ”Krigen om sannheten”, Dagbladet 19.august 2006, og Kulturbeitet, NRK P2, onsdag 6.juli, 2006.

¹¹³ Talen ble trykket i Klassekampen, 10.desember, 2005.